Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8340
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

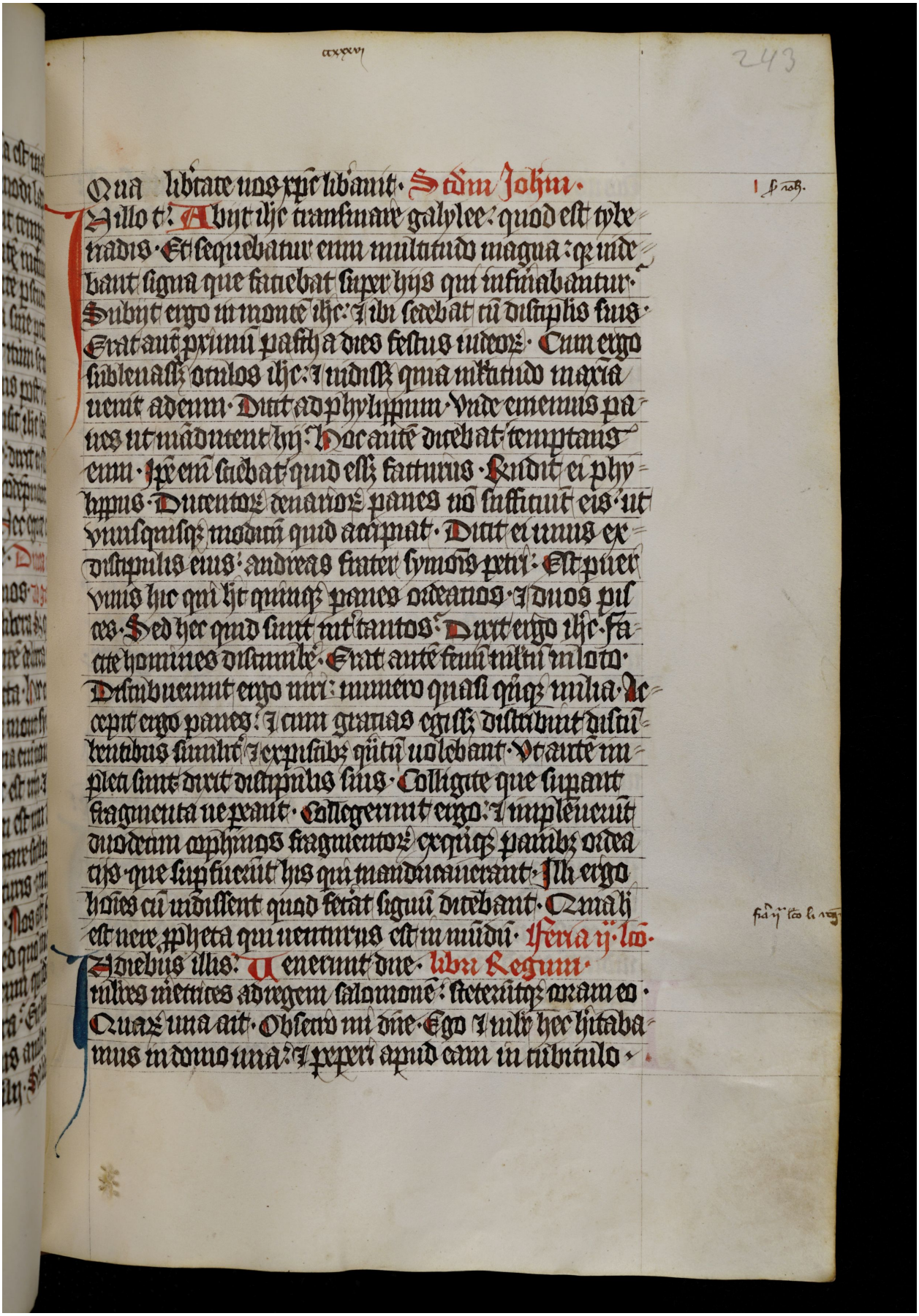

Qua libtate nos xpc libauit. Sdm John.
Illo t: Abyt ihc transinare galylee: quod est tyle
radis. Et sequebatur eum multitudo magna: qr inde
bant signa que faciebat super hys qui infirmabantur.
Subyt ergo in monte ihc: Ibi sedebat cũ discipulis suis.
Erat autẗ primus pasch a dies festus iudeorũ. Cum ergo
sublevasset oculos ihc: Videsset quia multitudo maxima
uenit adeum. Dixit ad phylippum. Vnde ememus pa
nes ut manducent hy. Hoc autẗ dicebat tentans
eum. Ipse enim sciebat quid esset facturus. Respondit ei phy
lippus. Ducentorũ denariorũ panes non sufficiunt eis. ut
unusquisq; modicũ quid accipiat. Dixit ei unus ex
discipulis eius: andreas frater symonis petri. Est puer
unus hic qui hit quinq; panes ordeaceos. Et duos pis
ces. Sed hec quid sunt inter tantos. Dixit ergo ihc. fa
cite homines discumbere. Erat autẗ fenum multum in loco.
Discubuerunt ergo uiri: numero quasi quinq; milia. Ac
cepit ergo panes: Et cum gratias egisset distribuit discu
bentibus similiter et expisis quantum volebant. Vt autẗ ple
na sunt dixit discipulis suis. Colligite que superaui
erunt fragmenta ne pereant. Collegerunt ergo. Et impleuerunt
duodecim cophinos fragmentorũ ex quinq; panibus ordea
ceis que superfuerunt his qui manducauerant. Illi ergo
homines cũ vidissent quod fecerat signum dicebant. Quia hi
est vere pheta qui venturus est in mundũ. Ysaia ij. lo.
Hoebus illis. Venerunt due. libri Regum.
milites vicinces adregem salomonem: steterũtq; coram eo.
Quaq; una ait. Obsecro mi dne. Ego et mlier hec habita
mus in domo una: Et peperi apud eum in tabiculo.

1 S. rob.

fia ij leo li reg